

DOOR: GER SCHURINK

IN EEN PAK GENAAID!

Een man, hij was flink aangekomen, wilde een nieuw kostuum laten maken. Een kleermakerij met de naam RegelMaat had een maandenlange wachtlijst voor de eerste afspraak om de maat te nemen. Bij een kleermaker met de naam Van Hetzelfde Laken Een Pak kon hij na vijf weken wachten terecht.

Bij de ingang van het kantoorgebouw las hij op grote borden teksten zoals "Een pak van het hart" en "Wij zitten niet bij uw pakken neer". Tot zijn verbazing bleken er tientallen kleermakers te werken en heel veel administratieve krachten. De man moest denken aan de confectieateliers uit zijn jeugd héél lang geleden, toen het milieu nog schoon en seks nog vies was. Die confectieateliers waren in de vorige eeuw verplaatst naar Lage Lonen Landen omdat het véél goedkoper moest. Hij meende zich te herinneren dat, in opdracht van De Minister, de kleermakers moesten bezuinigen en dat het afgelopen moest zijn met de lange wachttijden. De Minister vond ook dat je voor een nieuw kostuum evengoed naar een vriendin of buurvrouw kon gaan, of naar de kapper.

De kleermaker die hem was toegewezen bekeek hem van top tot teen, van voren en van achteren en deed allerlei metingen. Hij had ook héél veel vragen over de toestand van de verschillende lichaamsdelen, vroeger en nu. Terwijl hij alles in Het Systeem noteerde mompelde hij: één twee in de maat anders wordt De Minister kwaad. Richtlijnen, regels, registraties en reglementen dat moest allemaal van Het Gezag, antwoordde hij op de vraag van de man en hij zong zachtjes: hoofdpijn..., statistiek..., richtlijn..., naaifabriek... De man verwachtte dat de kleermaker ook nog naar zijn wensen zou vragen en hij begon daarover maar kreeg als reactie: "Ach nee, meneer, wij hebben genoeg aan alle maten die wij van u hebben en dat levert een pak op dat u precies past!" En de kleermaker mompelde: "Meten, weten, presteren en registreren."

Toen de man twee maanden later kwam passen, vanwege een tweede wachttijd, bleek de jas veel te ruim in de kraag. Maar de kleermaker zei: "Meneer, het pak past perfect, u staat alleen niet helemaal goed. U moet wat meer achterover leunen." Toen de man dat deed, bleek de broek om het middel niet te passen. Maar de kleermaker zei: "Ach meneer, het is een perfect passend pak. U moet alleen uw buik naar voren houden." Ten slotte was ook de ene broekspijp langer dan de andere. Maar de kleermaker zei: "Meneer, een perfect passend prachtig pak volgens de modernste richtlijnen speciaal voor u gemaakt, u moet alleen voortaan wat schever lopen." Terwijl de man de juiste houding aannam werden er weer metingen gedaan: Routine Uitkomst Maten. Wij moeten RUM-men zei de kleermaker en zong zachtjes: "Eén twee registreer..... anders komt het geld niet meer."

En de man, hij nam het pak mee naar huis. Hij kleepte zich om en ging wandelen in zijn nieuwe pak. En hij liep precies zoals de kleermaker het hem gevraagd had. Hij hield zijn linkerbeen stijf, holde zijn rug en bolde zijn buik. Zo strompelde hij over straat. Toen de mensen hem zagen lopen, zeiden ze tegen elkaar: "Wat moet dat een knappe kleermaker zijn, die voor zo'n ongelukkige man nog een pak wist te maken..."

Je moet natuurlijk grinniken om zo'n verhaal. Maar van de andere kant, wat is het triest als je een pak aangemeten krijgt dat door anderen voor jou bedacht en gemaakt is zonder jou er echt in te betrekken. Helaas; zo gaat dat al jaren in de geestelijke gezondheidszorg.

De inspiratie voor deze tekst kreeg ik na het lezen van [Wie goed luistert, hoort méér](#). Over de spiritualiteit van het luisteren. Ger Schurink is gz-psycholoog/psychotherapeut